

ogsaa sagt, at det kunde ske, at man fik Brug for det inden den Tid, og saa vilde han ikke have det paa sit Ansvar, at det ikke er skaffet i Aar. Det er jo indlysende, at have vi den nuværende Krigsminister fremdeles til næste Aar; hvad der jo ikke er Grund til at tvivle om, kunne vi ogsaa vente, at de 2 Millioner, som vi i Aar knibe af, eller som Højre kniber af paa de militære Bevillinger, ville komme igen. Altsaa, jeg ser ikke, hvorfor Højre skulde fravige den Afkord, som er truffen i disse Dage. Jeg kan heller ikke stønne, hvorledes den anden Side af det ny Regeringsparti kan vige tilbage. Det er allerede ret farligt, det har i ethvert Fald været det, over for den Stemning, der nu raader, at indlade sig paa Forlig under Ministeriet Estrup og med Ministeriet Estrup; men jeg tror, at det farligste af alt vilde være, om ærede Medlemmer havde gjort Tilløb til et saadant Forlig, og al Verden fik at vide, at de vilde gøre det, men ikke turde eller kunde. Jeg tror, at den sidste Situation vilde være den værste, der kunde hænde de ærede Medlemmer. Jeg tvivler nu ikke om, at naar det Aar Duffin eller hvor mange Mænd, det nu er, der føres i Jlden her, have taget Bestemmelse om, at de ville gaa over Rubikon, saa gaa de ogsaa alle støt og sikkert, fordi den Mand, der i det sidste Øjeblik vilde falde fra, vilde være den første, der blev fældet. Naar vi komme ud efter denne Rigsdagsamling, hvilket maaste vil blive sent, vil der naturligvis blive nogen Bevægelse ude omkring i Landet i Anledning af, hvad her er sket; men jeg tvivler ikke om, at den fuldbragte Rendsgerning, som det ærede Medlem fra Møen og hans Forbunds-fæller ved Ministerbordet have skabt, naturligvis vil virke noget i Favn af de ærede Medlemmer. Det, der en Gang er sket, har altid en vis Magt over Sindene. Det ærede Medlem tvivler ikke om, at der her i Landet nu er en stor og stærk Stemning for, at nu skulle vi have en Ende paa dette. Jeg tror, at det ærede Medlem er noget sangvinisk; men jeg tvivler ikke om, at der her i Landet findes en Mængde Mennesker, som sige, naar det nu endelig en Gang er sket, naa ja, ja, saa fik vi Ende paa det; enten det var godt eller daarlign, var det dog maaste det bedste. Der vil overhovedet være en vis Indifferens, en Ligegehlighed hos en Mængde Mennesker, naar man først møder med en fuldbragt Rendsgerning. Derfor erkender jeg, at der vil for de ærede forhenværende Venstremænd, som nu have deputeret sig og ere gaaede Haand i Haand med Regeringspar-

tiet, ikke være nogen som helst Anledning til at knibe ud. Det vilde være det uflogeste af alt, om de nu svigtede; thi saa vare de efter min Mening straks leverede. Det værste, der sker herved, er efter mit Skøn ikke Afgørelsen af de reelle Spørgsmaal, ikke en Gang det store Spørgsmaal, som har behersket den danske Politik i en Række af Aar, det militære; ikke en Gang det anser jeg for det farligste; thi jeg erkender ligesom den ærede Medlem fra Møen og mange andre, at den Fæstning, der nu en Gang er bygget omkring Kjøbenhavn, næppe bliver revet ned. Jeg tvivler om, at vi nu kunde tænke os noget som helst Ministerium her i Landet, der vilde begynde sin Regering med at købe det nødvendige Dynamit, og sprænge Fæstningen i Luften. Jeg tror, at for saa vidt maa man indrømme, at Fæstningen er en Rendsgerning, og at de Sten, som den er muret op af, saa sikkert Lov til at ligge, indtil de forhaabentlig smulke hen som andre Sten og Ben. Jeg tror, at selv om der kom et meget radikalt Ministerium, sammensat af de ærede Medlem fra Langeland (Brandes), Ringkøbing (S. C. Christensen) og Næs (Buff) og andre radikale Medlemmer, vilde det ikke begynde med at lægge Dynamitpatroner under Fæstningen. Endnu mindre har det noget at betyde, hvorledes man afgør Spørgsmaalet om disse dramatiske Skoler og Vinterskoler og de andre provisoriske Punkter, vi have paa Finansloven. Det har slet ikke noget at sige. Det, der afgøres, er, at man nu gaar til en Foritaalelse under Ministeriet Estrup og med Ministeriet Estrup. Jeg antager, at enhver vil indrømme mig, at hvis vi havde faaet et andet Ministerium, om hvilket det fra alle Sider maatte indrømmes, at det stod paa Grundlovens Grund, og ikke havde provisoriske Gynder paa sin Sambittighed, kom vi nok ud over de reelle Spørgsmaal, og i ethvert Fald, det værste, der kunde ske var, at vi lod dem ligge, indtil de en ston Dag vare forsvundne, som f. Eks. den gamle Fæstning om Kjøbenhavn er forsvunden, uden at der her behøvedes nogen Beslutning om dens Nedlægelse; det gaar af sig selv. Jeg antager ikke, at noget fornuftigt Menneske, ikke en Gang en militær mener, at Kastellet har nogen militær Betydning. Det vil gaa paa samme Maade med de andre Fæstningsværker. Naar de saa Lov til at ligge en passende Tid, vil der under den overordentlige Udvikling, som Teknikken har i vor Tid, ikke gaa ret mange Aar, før de Værker, som den højtærede Krigsminister har lagt ved Charlottenlund o. s. v., ville smulke hen og blive